

միմ — ըստ Տեառն թէ թող զպատարազն քո ի վերայ սեղանոյն եւ երթ նախ հաշտեաց ընդ եղբաւրն — եւ յետ այնորիկ զալ ի յԱմիթ: Մեր կամքն այս է որ զԱստուածածինն կամ զսուրբ Խաչն ի յԱմիթ առնեմք⁴, եթէ Տէր կամեսցի եւ առաջնորդեսցէ: Ողջ լերուք ի Տէր»:

Այստեղ ի Կ. Պոլիս պատահեցաւ Մովսիսի (1609ի սկիզբները) Գրիգոր Դարանաղցի, որ կը գրէ (էջ 130). «Յայնմ ժամանակին Մովսէս կաթողիկոսն ընդ նմա (Գր. Կեսարացոյ) էր, տակաւին աշակերտ գորով, որ խալիֆայք էին միմեանց: Մէկ մսրբցի շալ տուի նմա ի պատիւ նորա. զի այն եղև սկիզբն քուրճղեցութեան նորա»:

Նոյն տարւոյն Սեպտեմբերին կը հասնի Կ. Պոլիս Սիմէոն Լեհացի եւ ապաստանարան կը գտնէ պատրիարքարանին մէջ, ուր եւ կէս տարի մը կը բնակի. այս առթիւ կը ծանոթանայ նաեւ Մովսէս Տաթեւացոյ հետ, զոր սխալմամբ Ջուղայեցի կ'անուանէ: Հիացախառն տողերով կ'արձանագրէ Սիմէոն իւր ուղեգրութեան մէջ Մովսէսի գովութիւնը⁵. «Եւ ունէր սա (Գր. Կեսարացի) աշակերտ մի բանասէր՝ անունն Մովսէս. յոյժ խոնարհ եւ հեղ, առաքինի եւ սուրբ, կոյս եւ ընտիր. որ օր մի առանց ութ կանոն Սաղմոսի ոչ ան-

⁴ Ուստի կը յուսար վերջացնել Կ. Պոլսոյ գործերը 1609 Օգոստոս—Սեպտեմբերին:

⁵ Հանդէս Ամսօերայ, 1932, էջ 469: